

GUIA AUDIOVISUALS

Fitxa tècnica

Nom pel·lícula: **El extraordinario viaje de TS Spivet**

Durada: **105 minuts**

Direcció: **Jean-Pierre Jeunet**

Guió: **Jean-Pierre Jeunet, Guillaume Laurant (Novel·la: Reif Larsen)**

Producció: **Jean-Pierre Jeunet, Gilles Legrand, José Lacelle**

Any: **2013**

Nacionalitat: **França- Canadà**

Música: **Denis Sanacore**

Edat recomanada: **a partir dels 7 anys**

Sinopsi

A la frontera mateixa de l'estat de Montana, als EUA, comença aquesta preciosa història que té com a protagonista un nen de 10 anys, extremadament intel·ligent per la seva edat, que aconsegueix inventar un motor de moviment perpetu pel qual rebrà un premi a l'altre extrem del país, embarcant-se llavors en un viatge que promet ser tota una aventura. Una meravella sobre la maduresa, la família i la culpabilitat.

T. S. Spivet, un nen de deu anys, viu en una granja de Montana (Estats Units) amb la seva mare, una dona obsessionada pels escarabats, el seu pare i la seva germana, que aspira a ser Miss Amèrica. Spivet ha anat desenvolupant un talent innat per a la cartografia i els invents. Un dia, rep la notícia que el museu Smithsonian li ha concedit el prestigiós Premi Baird per la invenció de la màquina

del moviment perpetu i el convida a una recepció. Sense dir res a ningú, s'embarca en un tren de mercaderies per arribar a Washington D.C.

Tràiler: <https://youtu.be/U5ULxAfe1RM>

Altres pel·lícules del director:

- 1991 : Delicatessen, corealitzada amb Marc Caro
- 1995 : La Cité des enfants perdus, corealitzada amb Marc Caro
- 1997 : Alien, la résurrection
- 2001 : Le Fabuleux Destin d'Amélie Poulain
- 2004 : Un long dimanche de fiançailles
- 2009 : Micmacs à tire-larigot

Objectius del treball

- Parlar sobre les famílies
- Entendre el sentiments i treballar en concret el sentiment de culpa
- Reflexionar sobre la iniciativa i la superació dels reptes

Activitats proposades

Guia pel Professorat

Aquesta pel·lícula va tancar la 61a edició del festival de cinema de San Sebastià, al País Basc. Una pel·lícula que ha tingut tants detractors com admiradors. Dirigida pel mateix director de la pel·lícula «Amélie».

Activitats pre-visionat

Activitat 1. Culpabilitis aguda

«La culpa té el poder de deteriorar la nostra autoestima, la nostra pau interior, la nostra felicitat i, malgrat tot, també té aspectes positius. La culpa és com un baròmetre que ens ajuda a controlar els nostres impulsos, a diferenciar entre la bona i la mala conducta, a ser delicats amb els altres, i ens indueix a reparar els danys provocats als altres. El sentiment de culpa ens ajuda a diferenciar entre la bona i la mala conducta, així com els nostres pensaments positius i negatius, de manera que és saludable tenir un cert nivell de culpa perquè aporta equilibri mental i emocional a les nostres vides. El sentiment de culpa té una funció essencial en les relacions personals perquè ens ajuda a tenir en compte els sentiments dels altres.» Laura Rojas Marcos, *El sentimiento de culpa*, Ed. Aguilar.

Laura Rojas ens fa un llistat de coses positives del sentiment de culpa, separem en dues columnes aquelles coses positives i negatives del sentiment de culpa.

Aspectes positius del sentiment de culpa	Aspectes negatius del sentiment de culpa
<p>1- Ens ajuda a diferenciar entre allò que està bé i allò que està malament a la nostra societat.</p> <p>2- ...</p>	<p>1- Promou el sentiment d'inferioritat.</p> <p>2- ...</p>

Obrim un debat a partir del resultat de les llistes. És possible que en algun cas, un mateix aspecte hagi estat col·locat a ambdues columnes. Preguntem per què ha passat, tot buscant detalls i situacions que ajudin a emplaçar els aspectes positius i negatius del sentiment de culpa.

Activitat 2. La meva família

Buscar imatges en revistes i còmics sobre diferents personatges que, per algun motiu (físic, de professió, de caràcter, d'afició....), es relacionin amb les diferents persones i animals que conviuen amb nosaltres i a les que la mainada considera "la meva família".

Retallar-les i enganxar-les en un cartró de pastisseria com si fos el marc d'un retrat familiar. Posar-hi un fil darrera per penjar-ho a casa o a l'escola.

Per al debat i avaluació:

Quins trets han escollit per buscar semblances amb les diferents persones de la família? Perquè s'han utilitzat uns trets i no uns altres? Quina persona de la família ha costat més d'identificar amb un personatge? Per què? Quina característica que alguna alumna buscava no ha aconseguit trobar? Els hi ha calgut ajuda? A qui l'han demanat?

Activitats post-visionat

Activitat 1. Culpabilitis Aguda

Un cop vista la pel·lícula es demana a les noies i nois d'omplir el quadre d'aspectes positius i negatius del sentiment de culpa dels diferents personatges de la família a partir de les reaccions que han tingut.

Aquesta anàlisi dels personatges ens ajudarà a entendre la pel·lícula i a compararla amb el llistat que hem fet nosaltres prèviament. Es poden relacionar els dos llistats? En què? En què no?

Activitat 3. Àngels de la guarda

En TS Spivet troba dos personatges durant la fugida de casa que l'ajuden, un rodamón en una via morta i una venedora de frankfurts a l'estació. Per què creieu que l'ajuden? En el vostre entorn més immediat, quina o quines persones creieu que us ajudarien sense fer-vos massa preguntes, com han fet aquests personatges amb en TS Spivet?

Els nois i noies elaboren un llistat amb les situacions en les que han hagut de demanar ajuda, i en les que ellxs han ofert ajuda. La posem en comú amb la resta del grup.

Preguntes per a la reflexió: És bo demanar ajuda? Com la demanem? A qui? Quan? Les coses les hem d'aprendre a fer de manera autònoma, però sovint ens cal la supervisió, ànims i consells d'altres persones que ja han superat el repte. De les llistes que s'han elaborat, hi ha alguna acció que es pot superar sense l'ajuda d'una altra persona?

Observació: Es poden relacionar aquestes situacions amb diferents articles de la Convenció dels Infants, de manera que el grup entengui que pel fet de ser infants tenen una atenció i protecció especial que els ha d'ajudar a créixer. Amb l'exercici de relacionar els articles de la Convenció amb les diferents situacions, els nens i nenes coneixeran també els seus drets i deures.

Activitat 4. Tic tac...

El temps no es pot tirar enrere ni tampoc el podem aturar. Ben al contrari de la màquina que inventa el protagonista, una màquina que aconsegueix no parar-se mai, i que li ha valgut el prestigiós premi.

La mainada elabora a l'aula diferents murals de coses que no podem aturar, les coses més inversemblants, com poden ser: el temps, la pluja, un atac de riure...

Intentar posar-hi com més coses millor i buscar-ne o crear-ne les il·lustracions. Algú s'atreveix a dissenyar una màquina per aturar aquestes coses que no tenen aturador?

Activitat 5. Quantes culpes! Quantes disculpes!

Quan passa una cosa negativa, tendim a buscar culpables. Fins a tal punt es dóna aquesta tendència que es poden classificar els tipus de personalitat segons la manera de reaccionar davant les frustracions: els qui sistemàticament s'autoinculpen del que passa, els qui pensen que la culpa sempre la tenen els altres i, finalment, els qui no culpen ningú, bé perquè no entren a jutjar o perquè no atorguen excessiva importància als contratemps que ens ofereix la vida.

Quan un infant es culpa del que passa (**autoinculpació**), la culpa actua com un jutge o policia que porten dins i que s'imposa a l'espontaneïtat de l'acció i del pensament. Les persones amb aquest sentiment de culpa es posen obligacions encara que no els corresponguin. Són molt escrupoloses i exigents a l'hora d'enjudiciar-se i viuen pendents que el càstig o la sanció pugui caure sobre seu.

Quan un infant sempre busca la culpa a fora, amb reaccions que **sistemàticament inculpen els altres** de tot allò negatiu que li passa, es deu al fet que l'individu no suporta la càrrega de la pròpia responsabilitat quan sorgeixen les frustracions, i dirigeix als altres la sensació de culpa. És una forma d'alliberament que els altres perceben com una conducta agressiva, però que revela la incapacitat de l'individu per criticar-se de forma objectiva i serena.

L'actitud de reaccionar davant les males notícies **sense culpar a ningú** s'associa a dos tipus de perfil: d'una banda, els qui mantenen actituds frívols i no donen importància a res i, d'altra banda, els qui es mostren responsables i conscients i opten per no tenyir les relacions interpersonals de sentiments de culpa per evitar la negativitat que això porta.

Caldrà treballar aquests tres tipus de “culpa” amb l’alumnat a partir d’imatges. En quins moments els nens i nenes utilitzen una culpa o una altra? Quina és “la culpa” que més acostuma a utilitzar cadascú?

Opció 1:

Amb revistes velles cercar imatges on puguem veure cada tipus de culpa (es pot animar la imatge mitjançant el dibuix i escriptura de globus de text). Quins sentiments de culpa tenen els personatges protagonistes de la pel·lícula? Per què? Com els superen?

Opció 2:

Intentem dibuixar la cara (expressió d’ulls, celles i boca) en cercles en blanc que posarem a les diferents situacions que hem comentat en el primer apartat de diàleg sobre la culpa. Així, posarem sentiments a les situacions de culpabilitat viscudes per l’alumnat. A cada situació, si provoca sentiments negatius, hi buscarem una solució positiva.

Busquem quin és el sentiment de culpa dels personatges de la pel·lícula (mare, pare, germana i TS Spivet) i com han aconseguit superar-lo.

Per al treball amb l’alumnat cal tenir present que és important acabar la sessió amb “solucions” a aquestes culpes, per això cal saber:

- Identificar els sentiments de culpa. Analitzar en quines situacions sobrevenen.
- Acceptar-los com a normals i pensar que són comprensibles. En reconèixer i acceptar aquests sentiments de culpa resulta més fàcil expressar-los i combatre'ls.
- Expressar els sentiments de culpa. Parlar amb altres persones del tema pot ajudar a alleugerir aquest pernicioso sentiment.
- Analitzar-ne les causes. Buscar les raons d'aquests sentiments pot contribuir a fer-los més comprensibles i acceptables.

- Reconèixer els nostres propis límits.
- Aprendre a deixar viure els altres.

Activitat 6. Un bot, un sentiment.

Necessitem 6 pilotes de plàstic petites a les que dibuixarem unes cares com les de la imatge.

Situem la mainada en rotllana i les sis pilotes al centre, dins una caixa.

Una de les nenes o nens entra dins el cercle, explica breument una anècdota sobre una situació viscuda en què ha hagut de superar un repte i agafa la pilota que segons el seu parer s'identifica més amb un dels sentiments que va sentir i vol compartir i la llança en picat a un

dels seus companys i companyes. Aquest l'agafa després del bot i entra al cercle, deixa la pilota, exposa la seva situació, escull una pilota i la llança. L'activitat acaba quan totes les nenes i nens han passat pel cercle.

Obrim el debat:

Quines pilotes hem fet botar més vegades? Quina pilota no ha agafat ningú? Perquè creieu que una ha sortit més que les altres o que alguna no hagi sortit? Té a veure amb "la por" de compartir algun sentiment davant del grup? (És possible que els primers nens i nenes marquin el tipus d'anècdota a explicar, o que hi hagi alguna criatura que no tingui prou confiança en el grup per explicar situacions personals, en aquest cas, es recomana tenir al costat del pot/caixa de les pilotes un piló de targetes amb situacions ben diferents que puguin servir de "comodí". Si

s'utilitzen molt els comodins també pot ser un dels temes a tractar en l'avaluació i posada en comú).

Enllaços d'interès

- Convenció sobre els drets dels infants:
<http://www.unicef.es/cat/infancia/drets-del-nen/convencio-drets-nen>
- CeDRe de la Coordinadora d'ONG Solidàries de les comarques gironines i l'Alt Maresme: www.solidaries.org

Unitat didàctica elaborada per: CeDRe de la Coordinadora d'ONG Solidàries.